Liberalis debet eſſe homo ſi attendat remunerationem liberalitatis. et punitionem tenacitatis etiã in preſenti. naz de filijs berſcellaij a quib9 prius dauid receperat de ſua fallacia fecit. Naz dixit berſcellai Veni vt requieſcas ſecure mecum in ierusalẽ. ij. Regum xix. Regina ſaba multa attulit ſalomoni. et ſalomon dedit ei omnia q̃ petijt. iij. Regũ. x. Iuſtus liberaliter recepit paulũ et ſocios eius. et paulus vxorẽ eius egram reſtituit ſanitati. Actuũ. xxvij. Quia viri ſochoth et phanuel nõ fuerũt liberales gedeoni ab eo; grauiter ſũt puniti. Iudicũ. viij. Nabal i maximo ꝑpter tenacitatẽ ſuã fuit periculo niſi largitas abigail ſuppleuiſſet. i. Re. xxv.

Capitulũ. 79.

De loquacitate mulierꝫ.

Loquuntur mulieres ſtulte in petitionibus et reſpondendo

Perſuaſionibus male conſulendo.

Secreta ſermõibus exprimendo

In rixationibus iurgia ſequendo

Et petitõibus vane reſpõdendo

Loquũtur mulieres aliqñ ſtulte petendo. Nam ſara interrogata cur riſiſſet. ſtulte reſpondit dicens. Non riſi. Gen. xviij. Stulte loquendo petunt mulieres aliqñ impoſſibilia fieri: Sicut rachel dicebat Iacob Da mihi liberos. quaſi eſſet i poteſtate ſua. Geneſis. xxx. Stulta fuit petitio matris filiorũ zebedei. et ideo fuit a domino reprobata. q2 pro eis petebat quietem añ laborẽ. premium ante curſum. coronã ante victoriam. Mat. xx Importũa petitio ancille et ſtulta fecit petrũ negare chriſtũ. Mat. xxvi Multa verba ſtulta petendo et reſpondendo anteq̃ chriſtũ cognoſceret dixit illi mulier ſamaritana. Iohã. iiij Loquũtur mulieres valde ſtulte aliqñ in conſilijs per ſe neſcientes, nec a prudentibus volentibus addiſcere. ſed ſolo ꝑprio appetitui credere et ſtultis aliorum conſilijs aſſentire. Ideo eua ſtulte locuta eſt cõſulendo

viro vt de fructu vetito man
ducaret. qꝛ prius legit͛ locuta
fuiſſe cū ſerpente in ſuggeſtio
ne q̄ʒ deo in oratōne. vel cū vi
ro inſtruente vt ab eo reciperet
documentū. Gene. iij. Uxor
Amon audiēs queſtionē fieri
de mardocheo ſtultum dedit
ei conſiliū. ꝛ ille ſtultus credi
dit q̄n excelſam trabeʒ parari
iuſſit. Heſter. v. De hac mate/
ria reqūre plura de cōſilijs ma
lis. c. xxxij. Loquunt͛ aliq̄n
mulieres ſtulte reuelando ſe/
creta eis impoſita q̄ cōtinere
nō poſſunt. Jō ſtultū eſt eis vi
ros reuelare ſecreta ꝛ occultaꝛ
Nā vxor ſampſonis ſtatī qd̄
ꝓpoſitū didicit a marito ī dā
num eius alijs reuelauit. Ju/
di. xiiij. Dalida ſcito vbi erat
ſecreta fortitudo ſampſonis re
tulit inimicis. Jud. xvi. Lo
quunt͛ mulieres ſtulte rixādo
cum vicinis bonū aliq̄n con/
uertendo in malū Naʒ quia
dauid ſctūs ex magna deuo/
tōne ſaltauerat corā arca vxor
eius yronice conuiciando, di/
xit. Quā glorioſus factus eſt
rex. ij. Regū. vi. Turpiter ſꝫ cuʒ
conuicijs rixabātur due mu/
lieres corā ſalomone p filio vi

uo ꝛ mortuo. iij. Regū. iij. An/
cilla ſare iuſte reprehēſa ab ea
rixando dixit. Amplius nō vi
deamꝰ ꝛc. Tho. iij. Uxor thobie
eum rixa ei reſpōdit Uana fa
cta eſt ſpes tua. Thobie. ij. ca.
Uxor iob conuiciādo dicebat
Benedic deum ꝛ morere. Cui
iob ait. quaſi ſtulta locuta es.
Job ſecundo.

Capitulū. 80.

De luxuria ꝛ īcontinentia

Luxuria ꝛ incontinentia
mulieris cā extitit homicidi
orum
Raro ſibi reſtitit quiſpiam
bonorum
Hāc ſectanti aſtitit ſcumu
ſus malorum
Et in fine preſtitit penam
commiſſorum.

Uxuria cā
vel occaſio fuit vel eſt
homicidiorꝫ ꝛ effuſiōis ſāgui/
nis. Nā ꝓpter violētiā dyne
ſichē ꝛ amor cū habitatoribus
ciuitatꝭ ſūt occiſi. Ge. xxxiiij.
Occaſiōe vxoris leuite ī credi
bili vexate luxuria multi ſuerūt
hoīes iterfecti. Jud. xx. Amon
ꝓpter violētiā ſororis ſue tha/